

חגיגה ו

עניין: בני ישראל במדבר היו נזופין

תוס' יבמות עב.

העולם מתקיים: **נזופין** היו. אמר רבינו יצחק ממעשה מרגלים ולא כמו שפירש זקונטרס ממעשה העגל שהרי מחל להם הקצ"ה ואמר להם סלחתי^(כ) שאחר כך נעשה משכן והשרה שכנימו צנייהם: **דלא** ניבדור

גמ' יבמות עב.

צפונית דתניא כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא נשבה להם רוח צפונית מאי טעמא איבעית אימא משום דנזופים הוו

רש"י יבמות עב.

להם רוח צפונית. ציוס ולא זרחה חמה עליהם: איבעית אימא משום דנזופים היו. ממעשה העגל ולא היו ראויין לאור נוגה:

רש"ש חגיגה

דף ו ע"ב גמרא אלא מ"א מקיים הזבחים כו' (ופרש"י שזופין היו) שבטו של לוי שלא עבדו ע"ז כו'. מכאן ראה לפרש"י צינמות (עצ) דנזופין הוו ממעשה העגל ולא כפירוש החוס' שם ממעשה דמרגלים מדקאמר הכא שצטו ש"ל של"ע ע"ז. גם מש"כ עוד שם שעל מעשה העגל אמר הקצ"ה סלחתי. תמוה דאדרבה צמרגלים מנינו לשון זה ולא בעגל. ובהגהותי לש"ר פנ"א אות ד' צמ"ת הארכתני צוה צס"ד: גמ' שם ושמוחה. הצ"ח

שמות לב פרשת כי תשא

לֹד וְעַתָּה לָךְ | נְחָה אֶת־הָעָם אֲלֵךְ
 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מִלְאָכֵי יָלְךְ
 לְפָנֶיךָ וּבָיִום פְּקָדֵי וּפְקָדוֹתַי עֲלֵהֶם
 חַטָּאתָם: לֹה וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הָעָם

ספורנו שמות לב, לד

אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ טובה וגו': וביום פקדי. שיוסיפו לחטוא כמו במרגלים: ופקדתי עליהם חטאתם. זה החטא,

במדבר יד פרשת שלח

הִנֵּה: כ וַיֹּאמֶר יְהוָה סַלַּחְתִּי
 כְּדַבְּרְךָ: כא וְאוֹלָם חִי־אֲנִי וַיִּמְלֵא

חזקוני במדבר יד

(כ) סלחתי כדבריך, פעם אחת במעשה העגל * ויתרתי להם, אבל עכשיו לא אסלח להם אבל אפרע מהם. ד"א סלחתי, סולח אני *, כמו: נתתי כסף⁴⁰, הרימותי

